

De manier waarop we in Nederland iets kunnen doen aan de klimaatcrisis is een energie-transitie, een moleculentransitie en een eiwittransitie.

Energie moet duurzaam gewonnen worden uit hernieuwbare bronnen zoals zon, wind en water.

Producten moeten duurzaam geproduceerd worden. Alles wat we nu produceren moet hergebruikt kunnen worden. Het oppompen van olie voor grondstoffen moet vervangen worden door het hergebruiken van reeds bestaande aardolie-producten.

De consumptie van eiwitten moet veranderen van dierlijke naar plantaardige eiwitten. Het produceren van vlees en zuivel trekt een onevenredige grote wissel op het klimaat en op het grondgebruik van het landbouwaureaal.

Men kan de klimaatcrisis niet los zien van de ecologische crisis. Ook het verminderen van de biodiversiteit bedreigt ons in ons voortbestaan. Er moet dus ook gekeken worden naar bescherming van biodiversiteit door het terugdringen van gewasbeschermingsmiddelen.

Groene groei is grote grijze krimp.

Waar dit kabinet alleen maar plannen wil maken waardoor het vestigingsklimaat van Nederland beter wordt, maar het klimaat heeft het nakijken. De economie lijkt alleen te gedijen bij eeuwige groei maar onze planeet, de resources die zij herbergt kunnen dat niet faciliteren. We vragen nu al meer van onze planeet dan ze kan herstellen per jaar. Wat er moet gebeuren is krimp. Het krimpen van wat we vragen van onze planeet, wat we aan schadelijke stoffen uitstoten en we moeten terug naar een evenwicht met ons milieu.

We herkennen 3 verschillende spelers die hier relevant voor zijn.

De overheid, zij reguleert en fiscaliseert en heeft daarmee de grootste invloed. Zowel op het gedrag van bedrijven en burgers maar ook naar bondgenoten zoals Europese landen, handelspartners, maar ook naar landen en gebiedsdelen waar we ooit een koloniale band mee gehad hebben. Die verantwoordelijkheid draagt de overheid ook. Zij heeft in het verleden ruimte gegeven voor de vervuiling die de huidige klimaatcrisis heeft veroorzaakt, heeft bijgedragen aan de grondstoffenroof in (voormalige) koloniën en heeft bijgedragen aan de economische verhoudingen die nu gelden tussen de rijke eerste wereldlanden, grote bedrijven en groot-kapitalisten en inwoners van tweede en derde wereldlanden waar naar verhouding de klimaatcrisis harder aankomt en waar de kleinste invloed was op de oorzaak. Onze overheid moet dus snel een streng klimaatbeleid voeren in eigen land, in Europa en een gidsland zijn binnen bijvoorbeeld de Verenigde Naties.

De maatregelen die zij moet nemen zijn:

Reguleren van de luchtvaart. De luchtvaart moet krimpen, Zestienhoven (Rotterdam-The Hague Airport), Eindhoven Airport, Maastricht Aachen Airport, Eelde, Lelystad moeten sluiten en niet gebruikt worden voor passagier-luchtvaart. Vliegen binnen Europa moet beperkt worden. En alle vliegtuigbrandstoffen moeten belast worden zoals ook voertuigbrandstoffen belast worden. Daarnaast moet de leefbaarheid verbeterd worden rond de luchthavens door het verbieden van nachtvluchten.

Het onmiddellijk afschaffen van Fossiele Subsidies. Deze perverse prikkel remt de voortgang in het tegengaan van de klimaatcrisis. In Nederland gaat het om meer dan 40 miljard per jaar. Dit bedrag kan gedeeltelijk geïncasseerd worden als belasting en wanneer deze belastingvoordelen breder worden aangepakt, zal dit een positieve invloed hebben op het terugdringen van het gebruik van fossiele grond- en brandstoffen.

Het op landelijk en Europees niveau verbieden van elke nieuwe gas en oliebooring. Niet alleen in onze gebiedsdelen maar ook uitgevoerd door bedrijven onder onze invloedssfeer.

De grootste vervuilers van dit moment dienen per direct gesloten te worden. Dit omvat onder andere (maar niet uitsluitend) Tata-Steel, Chemours, Chemelot, Parenco. Het doorvoeren en verwerken van steenkolen door Nederland moet op termijn verboden worden, en per direct zwaar belast.

Het financieren van bedrijven en projecten die het klimaat schaden moet onmiddellijk worden verboden. Hierbij valt te denken bedrijven en projecten die de biomassa verminderen, de biodiversiteit onder druk zetten, en schadelijk zijn voor het leefmilieu voor flora en fauna. Vooral wanneer dit buiten ons land plaatsvindt. Hierbij valt te denken aan ontbossing voor verbouwen van diervoer (rabobank), het bouwen van kolenmijnen, nieuwe olie- en gas-velden aanboren (ING).

Het afnemen van het predicaat "koninklijk" van alle bedrijven en instellingen die zich onvoldoende inzetten voor het tegengaan van de klimaatcrisis, of die zich in het verleden willens en wetens schuldig hebben gemaakt aan het veroorzaken van deze crisis. Te denken valt aan Koninklijke olie (SHELL), KLM en dergelijke.

In de regulering van de uitwisseling van energie heeft de overheid een schone taak in het stimuleren van het lokaal en regionaal delen van opgewekte duurzame energie in de vorm van warmte, electriciteit, en wellicht gegenereerde groene waterstof. Het terugleveren aan het net moet voor burgers geen negatieve gevolgen hebben.

Stimuleren van energiebesparende maatregelen. De regering moet het isoleren van woningen, aanleggen van zonnepanelen en thuisbatterijen, het van het gas afhaken van woningen voor particulieren stimuleren door verhuurders te belasten voor inkomsten uit woningen met een gasaansluiting, woningen met een te hoog energie-label, woningen zonder zonnepanelen/thuisbatterij. De overheid moet met een eenmalige subsidie-impuls het verduurzamen van huurwoningen stimuleren met de regulering op een huurstijging. Met andere woorden, verhuurders mogen niet van zowel de subsidie als van de huur profiteren. Verhuurders die weigeren te verduurzamen moeten hiertoe gedwongen kunnen worden, of moeten hun huurwoningen overdragen aan woningbouwverenigingen.

De overheid moet de eiwit-transitie stimuleren door het herinvoeren van de mest, melk en vlees-quota. Hiertegenover moet de boer, een eerlijke prijs per eenheid krijgen voor de producten die zij produceert. De overheid moet verplichten ook de "beter leven" keurmerken van ingrediënten en halffabrikaten verplicht te maken op de verpakking. De invoer van met dierenleed geproduceerde industriële agrarische producten moet Europees verboden worden.

De beperkingen op het gebruik van productnamen die doen denken aan zuivel en vleesproducten moet opgeheven worden.

Plantaardige alternatieven moeten goedkoper zijn dan de dierlijke originelen. De overheid kan hier op toezien en op handhaven door verplicht een "kostprijs" te laten vermelden in de supermarkt.

Het produceren en verwerken van virgin plastics moet belast worden. Ook het invoeren van producten gemaakt van / met virgin plastics moet belast worden. Het produceren van single use plastics moet verboden worden. Verpakkingen moeten herbruikbaar zijn of niet gemaakt zijn van fossiele grondstoffen.

versproducten in de supermarkt moeten belast worden op het aantal kilometers dat zij afgelegd hebben. Hierdoor stimuleert men de lokale teelt van plantaardige producten, waardoor boeren lokaal kunnen telen en voordeel hebben boven geïmporteerde producten.

Het bouwen van woningen moet klimaatneutraal gebeuren en bouwmaterialen moeten zo veel mogelijk herbruikbaar zijn. Lokaal gewonnen materialen moeten gestimuleerd worden.

De agro-industrie moet omgevormd worden naar meer regeneratieve, biologische landbouw gericht op het lokaal telen van mensenvoedsel. Een direct verbod op glyfosaat en andere gifstoffen.

Het instellen van gereguleerde prijzen voor bijv. Brood (zoals in België) waardoor boeren en bakkers een eerlijke prijs krijgen en producten betaalbaar blijven. Door een vastgestelde melk(product)prijs in de supermarkt en aan de boer gerandeert dat de boer in diens leven kan voorzien met minder hoge productie.

Bedrijfsleven

Het bedrijfsleven krijgt nu te vrij spel en te weinig prikkels om zich in te zetten. het bedrijfsleven moet gestimuleerd worden om bijvoorbeeld de plastic soup om te vormen tot grondstof, of om platte daken van bedrijfspanden te vullen met zonnepanelen. Bedrijven doen waar ze goed in zijn. Geld verdienen. Het is aan de overheid om perverse prikkels weg te nemen, en de juiste prikkels te geven om het juiste gedrag te bevorderen.

Burgers

Het leggen van de verantwoordelijkheid voor het oplossen van de klimaatcrisis bij de burgers is de omgekeerde wereld. De burger is al zeer bewust van haar rol en doet waar mogelijk al veel om een en ander op te lossen maar voelt zich vaak alleen staan. Burgers kunnen betrokken worden door middel van een burgerberaad. Burgers die een gewogen gemiddelde vormen van de gemeenschap spreken zich uit in een bindend advies voor de overheid. Hierdoor is het niet meer de lobby maar de burger die bepaalt.

